

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Admisiunile tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențe săntă a se adresa la:
Redacția "Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulele nepublicați nu se impozașă.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei or 15 cr. rându-se litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
— care publicare.

Contraste?

"Magyar Polgár" din Cluj este aşa de afabil încât din abundanță creerilor dlor colaboratorii ai săi ne facem onoare în unul din nrii sei mai recenti a ne califică pe noi și pe România de dincoace, comparându-ne cu cei de dincolo de Carpați.

Ca se aibă și publicul nostru oca-siune a cunoasce tonul de „bunacuviță” al „cavalerescului” diariu din Cluj vom spune, că din incidentul excursiunii ei literatilor și eruditilor maghiari în România, s'a demis, după ce ne dăscălise într-o notiță plină de „bunacuviță”, și la un articoluș de fond. Lăsăm dar la o parte notița, căci pentru a cunoaște „înțelepicunea” ajunge de multe ori un cuvântel „chibzuină”. Și „M. P.” e maister în d'al de aceste.

Articulașul aflat că România din România sunt cu totul altfel de oameni, nu ca cei de aici. Ei, adeca Români din România, judecăt cu totul altfel lucrurile din Ungaria, de cum judecăt cesti de aici. „Mintosul” diariu aflat, negresc, și cau. Cetitorii nostri vor crede că necunoașcerea referințelor noastre de aici și prea mulțe ocupături cu afacerile lor va fi cauza de Români din România judecăt altfel referințele noastre. Se înșeala dacă cred aia. Causa, și aceasta trebuie se-o credem, pentru că „Magyar Polgár” e scrie de cameni cu minte, cau este că Români din România „privesc mai cu sănge rece lucrurile din Ungaria”. Români de dincoace nu pot privi astfelin lucrurile din mai multe cauze „M. P.” le și spune.

„Magyar Polgár” în adăucea sa pătrundere, aflat că inteligența română din Ungaria, și care scrie în diare „pe lipsă de creeri”, „în căpătănele (konyona) lor nu este de căt apă leșastică” și ca urmare firească, nici cunoșințe positive și sistematice nu pot să și agonească, ci eacăsa, sciu și ei, de îci de colă, căte ceva și

apo fragmentele aceste de cunoșințe, adeca sterpiturile de cunoșințe, le îndrăgă mereu în variante. Români din Ungaria, sau mai bine inteligența lor, e o adunătură de proletari și de aceea nu s' multămpăti cu nimică.

Eată oamenii caru sciu bună cu-vintă cum scriu de ales, de frumos, de îndoiositoru, pare că și vine se fugi cu articolul în buzunarul sălăcesc în loc de toast la vre-unul din bancheturile excursiunii. Dar aceasta numai așa în parantesă.

Aflat totuși inteligențul și cu sciență sistematică-positive investitul „Magyar Polgár” și un român în Transilvania cu avere de 300,000 fl. Dar, păcatele lui, nu scie nici ceti nici scrie; cu toate aceste „M. P.” nu asigură, și cine să se îndoiască! — că e patriot bun. El nu face la puin de om-ungur nimică. Din contră el spune „agitarilor inteligenții”, se înțelege români, caru amblat sălăcătige, că Unguri sunt oameni cum se cade; el, adeca românul cu avere, nu asigură „M. P.” nu găseșe la Unguri alte scăderi decăt că sunt „economi slabii, risipitori de avere”, căci el „toate moșile cătarele „le-au cumpărat dela Unguri”, așa dară ce să se amestecă el în certe cu Unguri dela caru sălăcătige.

„M. P.” ar dor se fie mulți români de această. O fără!

Toate aceste și altele ca aceste le spune articulașul de fond al diariului „Magy. P.” în ton de catedră. Români și cei de aici și, dacă vor avea lipsă, și cei din România, pot înveța mult, foarte mult dintrinsul.

Ce au dis „Pesti Napló” despre noi, scriu cetitorii.

Ar mai fi de lipsă, și dacă am dispune de timp de ajuns, am spune și ce dic alte foi maghiare despre noi Români „cei fără creeri”. Atâtă mai adaugem, că „Egyetértés” închee o notiță ca să privește la articolul nostru din Nr. 74 al „Tel. Rom.” dicând, că cei din România nu se vor uita în gura noastră.

Când vorbesc atâtă înțelepți, acei „fără creeri” trebuie se tacă.

Multămînd atâtă lui „M. P.” că și celorlalte diare maghiare pentru „binevoitoarea” lor condescendență, credem, a nu face eară vre-o „neghiojă”, reproducând o voce diastrică, nu de ale noastre de ale „descrezătorilor” „prostilor” și „proletariilor”, de ale acelor ce judecăt cu sănge rece referințele din Ungaria, și mai adăugem: cu cunoșință de ocașie.

Noi găsim că sunt *contraste* cele deosebite de „Magyar Polgár” et comp. și cele de vocea diastrică. Ei, dar prelegera academică a „prețiosului” „M. P.” nu provoacă îndelui dacă judecăt noi lucrul bine sără și așa fară de a mai lungi multă vorbă, punem înaintea cetitorilor vocea cea cu „sângere rece.”

Eată - o:

O excursiune ungurească în România.

Sub titlu acesta scrie „Rom. Lib.” următoarele:

„Căpătă fruntaș de ai ungurilor, întră cari archiepiscopul Haynald, publicistul Jokay, redactorul Falk, ar avea de gând se facă — cum am anunțat ieri, o excursiune în țara noastră. Scopul lor ar fi de a legă cu noi „relații literare.”

„Mărturism, că lucrul ni se pare puțin probabil: nu faptul excursiunii, ci scopul, care i se atribuie. Ni se pare improbabil, căci într-nații, caru să urăsc și se persecută de moarte, nu sănătă putință cunoștințe intime de nici un fel.

„Relații literare”? — Între Francezi și Nemți, cu toate că de asemenea să urăsc de moarte, s'ar mai putea închipui. Neamțul și Francezul fac scință obiectivă. Ura de rasă nu desfigură la ei — cel puțin în cestinile de fond — nici istoria, nici literatura unuia sau altuia.

Dar Unguri? Ei pun la carantină toată istoria noastră națională. Dupa dănsii noi sănătă în aceste țări nesce venetici, cari am găsit întrările ca stăpâni poporul unguresc; după dănsii Mircea și Vlad, Stefan și Rareș, erau nesce vasali ai coro-

nei ungurescă, caru Mihai Viteazul un bandit, care a spoliat căpătăva ani cîmpile Ardealului pără și a primit pedeapsa merității, după dănsii statul nostru independent de astăzi nu e decăt arena amfibatului unguresc, în care cu timpul rassa ungurească trebuie să joace după plac, caru Români de peste munți nesce organisme brute, fară drepturi de existență, sără pretinenții de viitor, menite a amplia lacunele împotrivirării rassei dominoare; căt pentru limba noastră în fine, un idiom nemeric desprejuit și ignorat când îl vorbesc boerul României la băile din Ardeal și Bănat, usurisit și eliminat din viața publică și din scoalele fraților de peste munți.

„Acesto teso, aceste principii, aceste sentimente și minciuni, se profesă în toate cările, în toată viața publică și privată a poporului unguresc. Haynald, Jokay, Max Falk, sănătă corifeii, sunt susținătorii acestei direcții și atitudinii a poporului unguresc față de noi.

„Ce vreau dar dănsii cu noi? Vreau o apropiere către un chip de vedere mai just, mai veridic? Vreau aceasta? Dacă o vreau, nu se adreseze către noi. Poporul românesc are în aceasta materie dincolo de munți reprezentanți mai pricepuți, mai competenți. Înțelegerea și împăcarea cu ei va fi înțelegere și împăcarea cu noi. Pe de-asupra lor nu vom da nici odată mâna noastră poporului unguresc.

„Literatura noastră peste munți a fost ucisă de Unguri, încă în fâșie. Toate cările românescă, cari îndrăsnuiau să afirme altă, decăt ce cuprindea catechismul politic și literar al dator Haldor, Jokay, Falk, etc. au fost cofăcute, oprite din comerțul public, interzise în școală, și dacă ar fi adi obiceiul rugului și ar fi fost arse pe rug. Jumătate din redacțiile, arborelui literaturii noastre naționale le-au scos din pămînt, bunii noștri vecini; jumătate din ramurele lui, de abia înzirze, ei le-au rupt și le-au aruncat în foc.

„Si oamenii acestia vreau să lege cu noi „relații literare”? Si poate sub masă lor se bată la porțile Capitolului român!

„Să numai glumim.

„Excursiunea acestor Unguri interesanți noine nu se pare un felu de sport. De când

FOITA.

Alecsandria.

Cei mai mulți călători ajungând în Alecsandria sunt frapăti de caracterul ei cu totul modern și de puțina întindere a cetății odată să vestite. De aceea ei umplu mai multe pagini ale jurnalului lor cu reflexiuni în privință schimbările lucrurilor pămîntesc și a revoluțiunilor destruoare, care au dărâmăt templuri, palaturi și biserici, ca să clădească în locul lor case europene moderne de un gust nehotărât. Adeverat, pentru astfel de reflexiuni anevoie se mai poate așa un sujet mai bun, decăt cetatea aceasta, cine cam cunoaște istoria și filosofia, artea și politica, vădând Alecsandria, numai decăt și aduce aminte de Alecsandru, Amnoniu, Porphyr, Amru, Omar — ba și de Cleopatra și Antoniu. Așa dară etătă ce s'a facut cetatea aceasta, care în vechime să socotia de a fi cea

mai frumoasă din lume! Admirabilă era încă în timpul acela, în care Amru a adus armata să învingătoare intrinse. „Eu am invins cetatea occidentală,” scriea lui Omar, „și nu pot enumera, căcă cuprind cincigătoarea de zid. Cetatea are patru mii de scăle și douspredece mii de neguțători de legumi, patru mii de jidani, cu plătes tribut, patru mii de musici și măscări.”

„Utilie dulci! Erau așa dară tocmai atâtă jidani, cari plăteau tribut cătă mușcători și măscări cari ajutau de a'l mânca. De atunci încoace s'au schimbat lucrurile foarte. Atâtă numai plătes jidani nimic — dacă sunt Europeani ori dacă stau sub protecția unui suzeran european. De aceea și scădut numărul și importanța mușcătorilor și a măscărilor foarte.

Amru scie din ce motive admiră Alecsandria; el cu mare nevoie a fost cucerit o și mai că era să-și peardă viață cu ocasianea aceasta. La o năvălire asupra cetății el cu adjutantul său Mustemehben-Mokhallad și cu li-

berdinul (sclavul seu eliberat) Querdan și cădărul în mânile inimicului. Patriciul cetății și chemă pe toți trii înaintea lui. „Voi sunteți prinși moi”, spunea patriciul, „spuntem ce vreți dela noi și din ce caușă purtați răsboiu în contra noastră?”

Amru, mahomedan sumet și cerbico cum era, respunse: „Noi vrem ori se vă lăsați de legea voastră și se vă faceți muhamedani, ori să ne plătiți tribut, și nu vom coca de a ne lupta pără cănd voia lui djeu va fi implită.”

Amru era om viteaz dar nescotit. Grecii, cari nu scieau, cina era prinși lor, după vorbele acestea îndrăsnește, pierdepură că n'au a face cu soldați de reînd — „omul acesta” — dice patriciul cătră armății săi — trebuie se fie un conducătorul din armata musulmană; tătăji capul!“ Dară Querdan scia bine grecesc; el pierce ordinul patriciu. Resolut la moment se răpese la Amru și trăgându-vre o căteva palmi strigă? „Ce stai tu de a vorbi? Tu, unul din cei mai de rând din armata noastră, te incumeți a vorbi despre

intențiunile conducătorilor nostri? Taci și las se vorbească aceia, care's mai mari decăt tine!”

Patriciul vădând aceasta credea că s'a înșelat în părere sa, în privința rangului lui Amru, și luă ordinul seu îndărăt. — Acum veni rândul se vorbească Mustemehben. — „Conducătorul nostru”, dice el, e gata de a se retrage, dară mai înainte vrea se să situașcă cu conducătorii direcților ostiri, ca să se ficeze condițile retragerei. Noi li vom raporta, cu cătă umanitate ne ați tratat și lucrul acesta negreșit va îndrepta hotărările sale spre bine.“

Patriciul intră în cursă; deodată Amru și soților sei libertatea, și această se reinnoară învingători în cetea te pre care a fost părăsit-o prinși.

Amru cu drept numă Alecsandria „cetatea occidentală“. Civilizația greacă, mama culturii occidentale mai strălucit aci încă odată în lumina ei încântătoare. Arabii au fost eredit civilizația aceea și cu brațele armatei lor învingătoare au fost transplântat-o până în inima Spaniei. Dară

cu receptiunile dela Sinaia și cu casătorile mestecate, — excursiunile în România au ajuns, pentru Unguri la modă, un felie de sport, care nu le cere nici un risic dar i compensează cu profușie. Oamenii acestia au început să găsească în România mână, cari să le strîngă pe ale lor și oameni, cari se dă din ușeri, când conversația atinge din întemnăplare pe „păcătosul” de peste munți. La Sinaia petrecerii împreguiul tronului, vânători și o odihnă cercasă în umbrele padurilor, — la București primiri „politicoase”, purtări dela o raritate la alta, mese bune și între phârare concesiuni antinapocașe făcute cu cea mai mare usurință, sunt de adevăr detalii de druze cele mai prețioase și mai atrăgătoare ce pot atâtașa excursiunile unor oamei, cari au rea nu pot trece nici de „bunătății” nici de figuri interesante.

„Drum bun și petrecere bună. Naționau nu vede, nu aud. Ea remâne în ceea ce scie și cea ce simte.

„Acum câteva detalii despre membrii misiunii.

„Haynald a fost dintr-un început episop al diecesei catolice din Ardeal. A făcut mult râu Românilor de peste munți. Întribuati numai!

„Iok a y, jidan maghiarist, românierul și păcălistul lor cel mai mare, are căteva scrisori în care România sunt luată ca tipuri de prostii sau de tâlhari. Iardul său „Hon” înregistrează cu bucurie toate mesurile ce se iau pentru desnaționalizarea Românilor de peste munți și nu găsește termeni destul de aspri, cu care se osândească cea mai mică miscare de independență a regatului românesc.

„Până astăzi, acest diar unguresc ne numește „Olăh” — Pe „Român” nu l' admite.

„Max Falk, jidov pocit, prototipul Jidovilor din Ungaria, — ne aruncă acum 5 ani în diarul său „Fester Lloyd” totă armata din Dunăre cu dovei companii ungurești; de atunci încocă un roscot fără că săl se intreagă vocabularul injurăturilor spre a plăsua căte un articol de fond în privire României.

„Pulsky Ferencz, directorul muzeului din Pesta, muzeu imboagătit în deosebi cu antichități romane răpite de fierari români, cari le au găsit — și de orgine polona. — În patruțe și opt a făcut parte din guvernul revoluționar unguresc, care decretase stîrpirea tuturor Românilor.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Iulie.

Imperatul Germaniei Wilhelm și principalele de coroană al Germaniei petrec pe pămîntul austriac. Cel dințău la Gastein, cel din urmă în Tirol, de unde va merge mai departe în Elveția. Deși vizitele acestei se repetă regulat de un să de an, tot se aduce în combinaționi politice, prin care se

principiul fatal al Islamului nu le permitea de a accepta consecințele cele depre urmă ale civilizației acesteia și în adevăr nu a fost nimic altă, decât un germen de moarte pre care îl transplântă Amru la Alecsandria, când el cu strigări de bucurie entuziasstice, triumfanță intră în cetate în Vinerea cea din dîntău a lunei Moharram întral' douăcolea an al Hidjrei, în timpul când Muslimani prim rugăciuni lăudări pre Allah pentru rezultatele strălucite.

Germenul de moarte s'a desvoltat mai târziu într'un mod foarte deosebit. Alecsandria astăzi nu este altă decât o cetate fără caracter hotărît nici european, nici arabesc, formând o transiție de la occident la orient. Alecsandria e centrul comercial și politic al Egiptului și, deși nu capitală oficială, întră Cairo este reședința Chedivului, totuși e capitala faptică a coloniilor europene, cari sunt în ajunul de a cucerii țara aceasta bogată și roditoare prin infiltrări, precum au cucerit-o edinăroare Arabii prin puterea armelor. Alecsandria e

constată alianță între puterile Austro-Ungariei și Germaniei.

„Nord. Allg. Ztg.” și imprenă cu aceasta toate oficioasele germane condamnă politica engleză în Egipt. „Köln. Ztg.” proscrise, că Bismarck va fi din atitudinea sa pasivă numai când va avea și se aduce o decizie definitivă asupra sorției Egiptului.

Germania ține în evidență și cele ce se petrec în Rusia, mai cu seamă în provinciile baltice. Iunii intregi

„N. A. Ztg.” polemizează foarte aspru contra direcției panlaviste a politicii rusesci. Într-un articul priuitoriu la universitatea germană din Dorpat, care e amenințată de rufificare, dice foaia lui Bismarck, că Rusia cu tendențe ei e o putere barbară și destruoare de civilizație..., că ea, Rusia își pună insuși lațul, penetrând după o lege inevitabilă destrutorii culturii sunt totdeauna sinucigațorii lor proprii. Limbagul organului canceliarului și aspru și pună pe gânduri.

Camera franceză a votat credidul de 7 milioane pentru înarmare cu mare majoritate. Numai începe în doială că va coopera cu Englîteră în Egipt.

Ministerul francez era pe aci să demisioneze. Scrisi de tot proaspate spus, că ministerul nu demisionează.

Crisa egipțeană.

Conferența din Constantinopol așteaptă de mult, după multe urorii, respnsul Porții, dacă voiesc se întrevină în Egipt spre a restaura ordinea. Respsnul, deși Poarta și foarte aproape de conferență și conferența de Poată, nu mai sosește. Ministerii turcescă sunt într-unii mereu în consilii, desbat asupra respnsului, dar nu ajung la nici o hotărâre. Conferența de altă parte tot amenință că dacă Poarta nu voiesc se întrevină în săcine cu misiunea aceasta pe alte puteri, dar nici ea, se vedea nu afă lucru urgent de a hotărî odată. Poarta telegează trimisului său Dervis pașa să vină acasă. Aceasta pleacă și pe drum către casă îl ajunge o telegramă să se întoarcă în Egipt. Confuzație totală. Din toate aceste urmează, că numai Europeanii sunt devinăță dacă mai stau în Egipt și așteaptă săi macelarească Egiptului.

Într-aceea la Paris s'au hotărît în camere un credit și căruj scop este întrevinearea Francesilor împreună cu Egiptul în Egipt.

Până se vină Francezii ca se coopează cu Englezii, Arabi pașă adună trupele risipite egipțene, adună Bedini și se întăresc în poziția în care a ocupat în dosul Alecsandriei, despre

ședință nou organizată curții de apel, a puterii celei mai mari politice în Egiptul de astăzi. Banchierei cei mari, sensali (samsari) diferiți, întreprindătorii în sfera comerțului și a contrabandei, — toți s'au așezat în cetatea aceasta. Foarte mulți oameni în anii cei mai din urmă și s'au făcut acolo avari fără seamă mari; aci strălucesc lusul mai mult european decât oriental. Multe străde seamănă până la supindere strădelor franceze; dacă vrea cineva, sfânduse în strădele aceste, se și aduce aminte că se află în Egipt trebuie să și întoarcă ochii deosebit de căci și să se uite numai la multimea cea mestecată a trecătorilor.

Toate strădele aceste poartă anumite nume și fie care casă ar fi numerul ei, ce nu se mai afă nicăieri în Egipt. În Cairo d. e. la întrebarea, unde locuiesc cutare și cutare, în casul cel mai favorabil primesc omul informaționea că persoana numită locuiesc aproape de cutare și cutare persoană renunță. În urma informaționei acesteia neescaze de multe ori est omul silit a căuta casa respectivă și către care. Se în-

care poziție Englezii cari au făcut o reconuștere, raportează că poziția lui Arabi este foarte tare. Arabi pașă pune pedezi proviantării Alxandriei de pe uscat și are de gând să reducă și așa Alexandria. Spre sfîrșitul acesta în moșeele din Cairo se testează proclamațuni de a le unui șeic Ilâgi Assad Effendi. Proclamațunile sunt cete de dervisi înaintea multimii și pe străde și multimea le primește aplaudanță.

Este neespcabilă atitudinea Chehivelui. Arabi-pașă emite acte publice în numele Chehivelui. Chehivelul de altă parte îl declară de rebel, dar nu cetează ai trimite decretul, sub cîvent, că dacă va publica sentența propriei lui face strîncăciune mai multă, și adună împreguiul său persoane cari consimt cu Arabi-pașă.

Sorile despre măcelurile din Tanah și Cafrezayat se constată. În Cairo poliția face tot ca să susțină ordinea, însă înseși cu toate aceste sunt nelinișcă și ingrijita de viață și de avere lor. Scrisi mai proaspete din Ismailia spun, că acolo bărbătii de Nemți, Unguri, Austriaci și Italiani fugiti din Cairo. Comunicațunea pe drumul de la Cairo este interrupță.

Când era se încheie revista aceasta primim diareele în telegraame următoare:

„Times” afișă că guvernul britanic adună de indoeile Porții a ajuns la concluziunea, că Poarta refuză în faptă invitația conferenței, din care cauza a dispus (guv. engl.) în mod hotărît înarmare și spedarea unui corp britanic în Egipt.

Adunarea alegătorilor partidei poporale germane.

Viena 5/17 Iulie.

Prima emanație a partidei populare germane, convocate pe ziua de ei înainte de amiază în sala reunirii de căntări, s'a prefaicit în o impreșantă adunare electivă bine cerzată, în care a domnit insulărie neobișnuită. Cuvântările lui Fischhof și Walterskirchen au facut mare efect.

Cu toate că căldura în sală era grozavă, totuși nu era loc gol în ea, logele, parterul și galeria erau îndeșate de oameni. Erau mulți membri din municipiul orașului Viena, cei mai de căpetenie cetățeni din toate urmăriile, reprezentanții orașelor Graz și Tropau, deputații senatului imperial OTTO Hausner, Dr. Kronawetter și Wolski. Vre o 50 de arangatori orașni cu cocarde negru-roșu-gălbine să năștuană susținerea ordinei. Se înțelege că și partida națională germană s'a îngrițit ca cu această ocazie să poată face opoziție. Mai mulți mem-

beri ai căpeteniei sunt prefaiciți de căpeteniei căpetenilor și împărtășitori de scriitori. Ori cine reclamă la postă epistolile adresate pe numele seu, escalând numele, pronumele și titlul său. Fiindcă Arabii cei mai mulți să chiamă Mohamed, Mahmud, Hussein ori Hassan pentru ei reclamaționea scriitorilor și un lucru foarte greu, și lesne se poate explica, cum de așa multe scriitori ajung la adresa false.

Strădile Alecsandriei sunt pardosite ce se poate socoti de o specială particularitate a acesteia, ori mai bine a unor părți ale cetății.

Iu celelalte cetăți, chiar și în Cairo, totdeauna e norocul ori praf. Ar fi înse și o rătăcire dacă ar crede cineva că administrația egiptană ar fi plătit cheltuielile pardoselei, au fost neguțătorii și Europeanii, care împărtășeau marfa pe căile impracticabile, într-o zi de se adunără să poată să intre în Egipt. Dară lucrul acesta nu a înaintat aşa lesne, precum ar fi să credem. Mai întâi trebuie oamenii acestia să se înțeleagă cu autoritatea competență,

brii din această partidă erau deja în sală, asemenea mai mulți studenți apartinători acestei partide erau de făță ocupând loc în primele bânci. Acești domini săileau ași atrage atenția publicului încă dela început prin purtări provocătoare și incidente tumultuoase. Într-altele se impărtăiau unele estrase din o epistolă a lui Hans Kudlich, îndreptată asupra partidei poporale.

Păsările turbulente a acestei partide este să mulțumi că adunarea a reușit să rezultă, și a trebui să se disolve, căci către 12 ore începând cu sâmbătă și a face sgomot, incă era destul de putință a se mai continua desbaterea, și presidentialul neînștiind a mai susțină ordinea, se vădu silit a inchide sedința.

Către 10 ore convocătoriul adunării consiliarul Kreuzig a pășit pe tribuna însoțit de Fischhof. La vedere, poliția face tot ca să susțină ordinea, însă înseși cu toate aceste sunt nelinișcă și ingrijita de viață și de avere lor. Scrisi mai proaspete din Ismailia spun, că acolo bărbătii de Nemți, Unguri, Austriaci și Italiani fugiti din Cairo. Comunicațunea pe drumul de la Cairo este interrupță.

Architectul Wilhelm Tränkl propune de president pe Dr. Iuliu cav. de Newald, și de substituți pe consiliarul Kreuzig și Dr. Lothar Johann. Doi domini anume Dr. Fetzner și Trauenberger se înșinuă la cuvânt. După o lungă și tumultuoasă scenă se decide cu mare majoritate a nu se face desbatere asupra alegerei presidenției. (Strigări sgomotoase contraproba!) Se primește contraproba și vre-o 120—150 ridiști mână, ceea ce provoacă mare ilărăție.

La votare se primește numărul domni cu care majoritate de presidenți, ear cu notari se alegeră, deputatul Schlechter, Beranek, Wilhelm Rasp și profes. J. Fr. Durchhalter.

Presidentul Dr. de Newald dă cuvântul Drului Adolf Fischhof, care întră și aclamații se suie la tribuna spre a mulțumi foarte înșicăt pentru onorifica și strălucitoare primire. El este în căteva cuvinte, că cu privire la formarea unei partide populare germane a fost condus de ideea de a putea servi patriei și acum la adunările sale bătrâne. (Aprobări.) Starea nerilor săi și slabul organ în o localitate atât de spațioasă nu-i permit că

Dară care autoritate era în casul acestei competență? Aceasta nu o se poate rezuma. Comercianții europeni s'au trezit la început că au de face cu un fel de comisie cetățenească, dintr-o dată însă aceasta a dispărut și acum au fost siliti să trateze cu guvernorul general din Alecsandria; scurt timp după aceasta a dispărut și guvernorul și a apărut earăși comisia municipală. În mijlocul acestor nehotărâri administrative Europeanii lucrau cu mare perseveranță; ei formară un comitet, care s'a îndatorat a plăti jumătate lucru, cealală jumătate s'au îndatorat să o platească proprietarii de case. Dară într-o casă locuită un sfînt. Sfîntul însă nu se poate supune legii! Europeanii săa dară adunără bani spre a scuti pe sfîntul de orice jertfă materială. Muslimanii nici decum n'ar permite, se platească un sfînt vor un fel de contrabutie. Ca și clopoțanii lui Lafontaine nici lui nu-i pasă de nimică, ce face lumea infernică. Felahii neferici plătesc contribuțiiile care sunt datorii de a le plăti, ba și contribuții, cari nu sunt datorii să le plătească și încă

el însuși să-si desvalte pările, și de aceea se roagă se i se ierte se le cetească Dr. Edmund Singer. (Aproba-

După ce s'a restituit ordinul său de către Dr. Hertzka. Într-o semnă de aprobată și desaprobată s'a sălit vorbitoriul în arătă principale, pe care vrea să se baseze nouă partidă. Într-acela timpul înaintase la 11%, care, scăunele se găseau în mod bătătoriu la ochi și se audiau strigări sgomotoase de „Inchiere” și „Rezoluționă”. „N'aveam lipsă de palavragii” strigau întrurupând pe vorbitori care desvolta parteasocială și economică a programei noastre partide. Într-asemenea intrerumperi nu i-a mai fost vorbitoriului cu putință de a vorbi și cu căteva cuvinte a încheiat.

Președintul împărtășește adunăreia că în cînd sănătatea lui la cuvîntul pentru votare Dr. Friedjung și a început cu cuvîntele: „Aici nu sunt numai adiții partidei poporului german ci și de aceia cari și dau sângele și avere pentru unitatea germanilor.” (Apăuse sgomotoase din partea naționalilor germani, cari prin depărtarea a două treimi diuare alegerilor adunării ajunseră să fi în-

Din partea naționalilor germani la cuvîntul pentru votare Dr. Friedjung și a început cu cuvîntele: „Aici nu sunt numai adiții partidei poporului german ci și de aceia cari și dau sângele și avere pentru unitatea germanilor.” (Apăuse sgomotoase din partea naționalilor germani, cari prin depărtarea a două treimi diuare alegerilor adunării ajunseră să fi în-

Președintul se roagă de vorbito-

riu se vorbească numai asupra votă-
rei, însă în lama cea mare nu se mai
audia cuvîntul președintelui. „Înche-
erea sedinței” și „vorbitori
generalii sunau din toate părțile,
jos de pe tribuna”, „se votăm re-
soluționă”, încă se cutremura sala.
Se suiau pe scaune, și aruncau pălă-
rile în aer, toate silințele arangia-
toarelor de a restituî ordinea au rămas
fără rezultat. Dr. Friedjung a făcut
încercarea să se voteze asupra întrebării,
dăcă este a se alege vorbitori
generalii, ori ba. Rezultatul votării a
rămăs dubiu. Asemenea remaseră fără
rezultat silințele președintelui, de a
continua desbatere în adunare în mod
parlamentar, și astfel Dr. Newald a în-
cheiat sedința adunăreie. Se părea că
acum vrea să ia tumultul dimensiuni
mai mari, și au fost atâtă spiritile, și

fără de a cărti. De-ună-dată în Egiptul de sus (superior) mai că era să se facă o revoluționă căci un invățători a avut se-
scătă dela un sfînt locuitor salarialui
seu. Ar fi fost un lucru neplăcut, a
provoca în Alexandria o asemenea mi-
scare pentru vre o căteva petre de
pardoseală. Cu toate aceste generosi-
tatea Europenilor nu trebuie admirată.
Ce au dat sfîntul, și numai o mică
parte de aceea ce indigenii le dău lor în
toate dilele. Europenilii nu plătesc
taxa comună și s'au tăse pentru gră-
dinile, casele, garajurile etc., lor; toate
chetniciile pentru întretinere și în-
frumusețarea orașului indigenii singuri
trebuie să se leplătească. Și totuși — dău
scie — ce puțin folos au ei de acolo!
Ce folosesc lor bulevardurile celelalte,
strădele bine pardosite și iluminarea
cu gaz? El preferă rafinamentele ac-
stănuialor civilizației înaintate ulicio-
arelor lor strîmte care afăndău inde-
sate sub Musarabah sănătatea de
căldură și lumina soarelui și întra-
cărui umbără recorătoare — în cas de
necesitate — se poate odihni omul în
pace fără de a fi frică că vor da
peste el trăsurile Europenilor care se

făceau imputări reciproce în mod nu
cam complestant. Ici coale se mai ve-
dea și scaunele mișcându-se prin aer,
până când la rezultația întrevine a
comisiariul guvernului să depărăt
multimea.

Pe străde se vedea grupă de
grupe, disputând cele întemplete și
cauzele cari au pricinuit disolvarea
adunăreie.

Discursul lui Dr. Adolf Fischhofi,
cetățean de Dr. Edmund într-o aplausă
se deosebesc prin bogăția ideilor des-
voltate și prin pregnantă formei, neob-
ișnicină la vorbirile parlamentare.
Noi îl publicăm în întreg cuprinsul lui.

(Va urma.)

Corespondențe particolare ale „Telegrafului Român.”

Viena, în 5/17 Iulie 1882 (Adr. u-
nirea Societății pentru cultură și litera-
tură română în Bucovina; alegeră de pre-
sident.) În 12/25 a lună curs, se va ține
în Cernăuți adunarea generală a So-
cietății pentru cultură și literatură
română în Bucovina.

Adormind în domnul în 1/3 a. c.
mult meritatul ei președinte baronul
Georgiu Hurmuzachi s'a pus acum la
ordinea dilei și alegerea unui presi-
dent nou.

Suntem deprinși a avea în frun-
tea Societăților noastre de cultură
bărbăta cu cunoștințe intinse, cu de-
voltamente probat și cu merită nedis-
putabile pentru națiune.

Dară prima cunoștință ce se cere
dela președintele unei societăți menite
a respăndi cultura națională, este cun-
țelelegem noi, cunoștința deplină
a literaturii și a istoriei na-
ționale. Remenitul istoric Miche-
let a dîs: „L'histoire est la resurrection”
și ce tendență unei societăți pentru
cultură, dacă nu redeschaparea, rein-
vierea, întărirea poporului, în al că-
rui mijloc lucră pe baza istoriei și
literaturii sale?

Capul unei Societăți e sufletul ei
și cauță să fie suflet energetic, viguros
capabil de a respăndi putere și încredere
în toți membrii ei. El e un soare, în
care se absorbe și din care iară și es-
ra delele spiritualul național.

Dară acest proces de absorbiri și
de comunicări nu se face cu efica-
citate, încă este vorba de promova-
rea culturii naționale, decât pe baza
învățămintelor, ce ni le dă istoria na-
țională și pe baza cugetărilor și a
simțământelor depusă în literatura na-
țională.

Eată cuvîntul, pentru ce știm,
că și președintele Societății noastre
din Bucovina cantică se fie bine apro-
fundat și în cîștiile atinse aici.

preumbă tot în fugă mare prin ce-
teate.

Astași firesc toate sînt schim-
bate. Alexandria de astăzi are o mul-
țime mare de cară, trăsuri domnesci
și fiacre, cari seamănă a fiacărilor
noastre.

Deosebirea între aceste și acele
e în favorul celor din urmă, adecață a
fiacărelor alexandrine: sunt în stare
foarte bună, și în loc de un cocieri
urit, necioplit, slujește ca conducător
un Arab frumos, îmbrăcat cu un caftan
lung, alb sau vînăt, cu un turban
rosu-șcarlatin în cap, și cu o gură
foarte vorbărește. Cu frasolele cele mai
amăgitoare imbi pe treacători a se
su în trăsăru. Caracterul cel iese al
Egipteanului și surprindător. Italianul
nici pe jumătate nu și-a neodihnit
Italianul nu scote nici o pată parte
de cuvînt din gură, din ceea ce vor-
besce Arabul.

Pe străde și pe locuri publice vin
și se duc oameni, este o tumultuoșă,
o strigare asurătoare. Prinblandu-mă
în cînd cea dintâi după sosirea mea
într-o grădiță mare, închișă cu un zid
înalt, mă miră de larma ce era im-

Acestea sciințe le posedea re-
satul baron Georgiu Hurmuzachi în
mare măsură. Toată găndirea, toată
simțirea lui era națională și cine vo-
sește se vadă aceasta lămurită cetea-
scă bună oară cuvîntările sale ținute
în adunările Societății bucovinene în
anii vîcoară sale.

Acele cuvîntări nu sunt raporturi
seci, cari te lasă rece, deacă nu te implu-
incă de desgust, ci oratoare, care des-
coperă îți înălță simțimentul și te mănu-
sează la fapte. Așa erau toti frații Hurmu-
zachei și răposați.

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

Cu privire la afacerea dela Tisza-
Eszlár să serie jurnalelor ungurești:
Astăzi dimineață au fost prinși toți jid-
ani din Tisza-Eszlár și au rămas în-
ciuiajă până la 19 ore. La 19 ore
Gross și Sässmann au fost duși la Tisza-
lár. Celor lăsați liberi, și s'a opri de a
vorbi și de a se depărta din Eszlár.
După ameații să conscrie judecă-
toresc avea și jidoi vorbitorilor prinși.

Nyiregyháza, 19 Iulie.

„Ung. Post”. În urma ordinației
nei judeului de investigație locuitorii
din Tisza-Eszlár Ignatz Klein și Martin
Gross au fost prinși eri.

Se telegrafează la „Magyar-Alam”
din Tisza-Eszlár:

După lucru de 12 ore comisia
de investigație s'a dus la Lók.
După ce au ascunsat 12 jidani au
detinut pe Gross Márton și Klein
Ignaț. Ei sunt de sigur complice în
furatul cadavrului. Mâne se reîntoarce
comisia. Investigația se apropie de
sfîrșit.

Telegrama lui „Magyar Polgár”
din Nyiregyháza contrară afir-
mațiunii din „Bud. Corr.” susține că
s'a constatat prin chemie, că pe vest-
minele Estirei Solymosi s'a
afărat pete de sânge. Cu de-
sirea expărții au constatat că năframa
capului a fost mutată în sânge.

Varietăți.

* Pentru primirea festivă
a principelui și principesei de
coroană se fac pregătiri în comităt-
ul Hunedoarei. Se organizează un
banderu de 80 până la 100 membri.
La primire vor fi reprezentate aproape
toate familiile nobilimete din comitat.
Din sosirei încă necunoscute.

* G. M. Pacor comandant de hon-
oră și a solilor alături în Sibiu.

* Dela Cluj ni se scrie că comi-
ssiunea reunionei sodalilor români
de acolo a hotărât a se publica ur-

mătorul: Concurs pentru 8 tineri,
cari doresc a fi aplicati la măiestrie
din partea „Reuniunii sodalilor ro-
mâni” din Cluj, pe baza §-lui 6 din
regulamentul Reuniunii.

Dela concurenți, cari pot fi ori
din care parte a Transilvaniei, cu pre-
ferință din partea nordică și vestică,
se recere:

1. Carte de botez, că au etatea
de 14 ani, și că sunt de origine ro-
mână.

2. Atestat că au cunoștințe de
ce se predau în scoalele primare, și
pe lungă limba maternă posed și ele-
mentul unei limbi străine (germană
sau maghiară).

3. Se producă obligațioane dela
părinti sau tutori că i vor lăsa în
tot timpul statorat la măiestru, unde
i-a așezat comisiunea, și că în cas de
lipșă i vor proveeda cu îmbrăcămintă,
car la casă, când i vor lăsa dela
măestru, vor reîntoarce Reuniunei toate
spesele.

4. Elevii se vor așeza la mă-
iestria la dorință lor ori și în care
ceate la Transilvaniei, mai cu preferință
înse în Cluj, pentru a potea fi supraveghiați din partea comisiunii confor-
m regulamentului.

5. Concurenții au de a produce
atestat legal despre paupertatea pă-
rintilor lor.

6. Acei concurenți, cari din cauza
depărtării, nu se pot prezenta înaintea
comisiunii subscrise, au de a produc-
de atestat medicale despre desvoltarea
corpului și întregitatea organelor.

Între mai mulți concurenți, se
vor preferi conform §-lui 20 din regu-
lamentul:

a) Prinții dela sate, despre cari
se poate presupune că în urma nec-
sunului lor familiaru eventualmente se
vor așeza ca măiestrii în comuna lor
natale, s'a în altă comună rurală.

b) Între condițiile egale vor fi
preferi orfanii de ambi părinți, apoi
cei de tată.

c) Între diversele măiestrii la care
doresc a fi aplicati, se vor preferi
aceia, cari se pot prezenta în persoana
lor familiari eventualmente se vor
așeza ca măiestrii în comuna lor
natale, s'a în altă comună rurală.

Suplicile instruite conform ace-
stuia concurs, sunt de a se substerne la
președintele acestei comisiuni în Cluj
până în 10 Sept. st. n. a. c. când cei
ce se vor prezenta în persoana se vor
și examina prin comisiunea conform
regulamentului, și după aceea se vor
așeza pre la măiestri, pre cari i plă-
tesc comisiunea ameșurat contrac-

prejurii și numai inceta: se părea că
valurile mărei se îmbosă și se sparg
de zid. Arabii săd oreare întregi inc-
lăciți și tacând; ei lăru că și diuia
în bazar fără de a și mișca buzele. Dară
ce fac când se întâlnesc sau când sunt
străini de fată? Târgurile de la Cairo
și Alecsandria mereu răsănu de larmă
grozavă. Limba arabescă cu sunetele
ei guturale poate că mult contribue
spre a provoca impresia aceasta de
sgomoz. Din gura copiilor, dar mai cu
seamă din gura femeilor așa sună de
pestruștoare de abea o poți suferi.
Nici o dată „Hallez” dela Paris și co-
răbile spălătoreselor în Seine cantate
de Zola n'au vînătătă cărăt cum văd
în toate dilele locurile publice la Cairo și
Alecsandria. De multe ori te pot întâlni
pe oameni cătoate doar meghera de o sută
de ori mai urăt decât strigoalei lui
Macbeth, cari se apucă cu urlet de
feari selbatice, se trag de păr, cu
spuma la gură, și î'rup cămeșile, unică
lum, îmbrăcămintă oferind de multe
ori un spectacol, de care nici cel mai
extrem naturalist nu poate fi încantat.

Cetatea Alecsandriei deși este de ju-
mătate europeană, tot își prezintă o idee
de orient. Piața consulilor, strădele
principale, dar mai cu seamă pările
în care locuiesc oamenii cei mai săraci,
furniță de Arabii, Fellahii, Grecii, Al-
banezii, Nubienii și Negrii de tot felul.
Multimea aceasta impăstrează de oameni
sub razele soarelui înfățiează un
tablou minunat. Deja se prezintă ti-
purile principale, pre care le găsesc
omul mai târziu, când a străbăut în
mijlocul Egiptului. Toate acestea sf-
ere și culori și omul începe de a admira
și varietățile de fesuri, cari sub
rajele soarelui dău un aspect pitoresc,
de multe ori chiar imposant.

Imi adu aminte de un jude frumos
de 20 de ani, galben la față, care
se preumbă mandru în piața consul-
ilor și a căruia singură îmbrăcămintă
era un fel de mantel murdară, dinainte
și dindeîrăt de sus până jos spîntecată,
care îi aternă de pe ureme ca două
epolete lungi. Învederat mandrindu-se
n'avea nici o idee, că sădrențele aceste
să intr'alt chip mai folositore le poate
înfașura împrejurul trupului. Dar fie
care feară are obiceiurile ei.

(Va urma.)

tului, ce se va încheia cu respectivii măestri.

Comisiiunea Reuniunii sodalilor români din Cluj încredințată cu așezarea învățătorilor români la măestria.

Cluj în 12 Iulie 1882.

*Basilus Podoba, Dr. Aureliu Isac,
pres. comis. notariu.*

* Din România nu se vin dialele de Marți încocă de loc. Cauza este necunoscută. Se poate că ploile torrentiale au făcut comunicarea impracticabilă.

* (Cadavre scose din noul) La Șelimbier s-au scos din nou în urma esunărilor de Mercuri cadavre unei române înecate. Oamenii spun că au văzut mai multe cadavre în valurile rîului unfat. De unde sunt cadavrele nu se știe.

* Un butoiu cu spirt au pescuit nește Tigani din Șelimbier din apă. Pescuitii sau folosit de ocazie și au buet din spirt până să imbatăză.

* Reuniune maghiară de scoala. Comitetul pentru înființarea reuniunii maghiare de scoala a statotică de testul proclamaționie, ce se va adresa populației din Budapesta. Manifestul provoacă populația capitaniei să intre în masă în reuniuni, deoarece numai în chipul acesta se poate ajunge marele scop patriotic. Acest scop însă nu este nici mai mult, nici mai puțin decât maghiarizarea Budapestei, pentru că este faptă incontestabilă, că dintre 300,000 de locuitori din capitală 100,000 nu știu unguresc.

* Dela București se spune: Guvernul român a recerat pe membrul camerei Nanin (Maniu?) care scie perfect limbile ungurești, a lăsat în numele guvernului la festivitate din Turnul Severiniului și a salutat într-un toast în limba maghiară, în numele națiunii române pe bucuros veduți oaspeți unguresci. Pentru binevenirea membrilor esurcuiunii s'a ales o deputație care se constituie din gen. Davila, Dr. Fejér (Felix?) Branka (Brândză)? G. Lahovári și Strancescu (?) Guvernul jertfesce o sumă frumoasă pentru primirea oaspeților. Dileare ung. mai spun că guvernul rom. să aferă o pună la dispoziția esurcilor un tren separat gratuit spre a putea merge la București și la Sinaia, unde li se va da un prânz.

* (Un nou sistem de cale ferată). „Români“ spune că d. capitán Al. Glogoveanu a propus statului să facă un drum de feră sistem Decanville s'au un alt sistem analog, pe marginea soselei județene Severin - Ciovănașesci - Floresci - Glogova până la Baia de aramă.

Nu se știe dacă consiliul de ministri va primi propunerea.

Resb.

* (Proces sensational). Un proces sensational este în curge la tribunalul din Segedin. Este procesul criminal al falitiei caselor de crujare din Moka în comitatul Csanad. Procurorul de stat a inacționat pe fostul directorul Ignatz Graner, Ioan Novay și Karl Jilly pentru administrația neîncredioasă, îngălincare și defraudare. Acuzația se bazează pe următoarele motive: Amplioți primul bănuu institutului — care încă împrunuta cu camete enorme — la sine pentru rudenile lor, și la cenzurare arătau polițele numai cu subserii acoperite și în cărți nouături numeroase și numele debitorului. El continuau această meserie chiar și după o adunătoare a comitetului. Suma polițelor escomptate de Graner în timp de 10 ani se urca la 258,695 fl. a lui Nevey 156, 116 fl. Josef Toth 104 317 fl. și a lui Karl Jilly 6488 fl. Institutul și astăzi are față de Gra-

ner o pretensiune neîncasabilă de 62,082 fl. fătă de Navay 48,625 fl. fătă de Totu 22,963, fl. și fătă de Jilly 1910 fl. Înculpătorii li se mai impună purtare de protocoale false și defraudării unei unor venite.

* (Camera industrială și comercială din Brașov) Ministerul de agricultură, industrie și comerț a adus la cunoașterea camerei industriale și comerciale din Brașov, ca guvernul francez a cunoștință preoficial de vămă de acolo, că asupra fabricatorilor din străinătate, care vor purta numele sau semnul de marfă a unui fabricant francez, sau sunt designate „Paris“, este a se aplica legea din 23 Iunie, 1857 §. 19 înțelește astăzi legi importul și transportul numerelor articole de industrie și depunerile lor în magazine publice, este opriți și la cererea direcției de vămă, a procurorului de stat sau a partidei păgubite se pot confisca. Mai departe camera industrială și comercială din Paris la provocarea ministrului francez s'a declarat, că ea la procese de natură celor amintite va păsi ca actor, căci chiar și numirea „Paris“ se consideră de ea ca un drept exclusiv său.

* (Generalul Scobeleff) Corespondentul din Berlin al lui „Köln. Zeitung“ consacră memorie generalului Scobeleff pe care îl cunoasce de mult și de aproape cădăruose notițe biografice. Corespondentul, care a înscris pe defuncțul general în toate expeditivele sale din Bulgaria, atribue numai viteză care i-o recunoște toti, dar și o statutorie și o pătrundere a slăbiciunilor armatei străine și a calităților soldaților săi, care faceau dintrinsul un comandant mare sub toate raportările.

„Scobeleff n'a făcut un curajos orb, ci avea toate calitățile unui oficer de stat major eminent și chibzuin. În pregătirea luptei era de o prudență desăvârșită, în care nul intrarea nimeni; odată însă în luptă, părea că a fiut ori prea curoajoasă, conducea trupele astfel în călăria electrică, el rămăse însă rece și liniștit, având totdeauna în vedere pînta ce urmări. M'am încrezut de aceasta în mai multă bătălie. Nu puțin să sprigine în aceasta și fatalismul său și îl aduc bine amintit că odată în zisești și pe deplin încredințat cum să se întreprindă nu să se turnat nici un glonț. Ce este acum mai firesc, decât că soldații săi au încercat să-și explice acest fatalism în felul lor și să creză că generalul nu poate rănit și că aceasta credință să treacă până și în tabere inimicului? Urmare acestei superstiții era, că soldații săi urmău comandanțul în luptă cu o încredere cară, fără frică și încredință și ei de invulnerabilitatea lor.

„Cu soldații săi Scobeleff era, fără a veni după popularitate, totdeauna bun și prietenos și să deosebea mai vîrstă prin grija, nu prea frequentă la generalii ruși, de bunăstarea fizică a inferiorilor săi. Atât la oficer cătă și la soldatul de rînd reconoscă întărit meritul și compensa adesea într-un chip escesiv. Mi aduc aminte, că pe seful său de stat Kuroptakin l'avansase în mai puțin de opt luni dela rangul de căpitan la cel de colonel.

„La 18 Februarie când venise la Paris Scobeleff îmi povestise următoarea istorică: nespus de caracteristică din punctul de vedere militar. Vorbiam de campania dela Geok-Tepé și i-îl dicam că prin victoria de acolo și a creat un monument strategic și înaintea armatei germane. Scobeleff îmi răspunse:

— Victoria dela Geok-Tepé? Scii dacă cine este în adeveră învingătorul dela Geok-Tepé? O să vă spun. După ce închisem această localitate și o impresurăsom cu sănături, începuse ami merge rîu și prima noastră ghidări infițătoare. Tekinji faceau eșiri în mase, și se repedea, cu arma în mână și cu toate perderile ce suferă, sus pe valuri sănături și de acolo măcelăriu la cel de două meci cari se găsau în ele, aşa dară mai jos. Nu știam ce se fac contra acestor ata-

curi viteză, cînd, călărind odată noaptea prin sănături, ascultați, neobservați, conversația a doi soldați. Ușor, un strengă mic, zise:

„Ce prost și generalul nostru, că ne așeazăă totdeauna noaptea în sănături. Tekinji să se valuri și de acolo nu șomoră. Dacă generalul ne ar pune 10 pași înapoiă sănături, Tekinji ar trebui să cădă de pe val în ele și noi am impușca pe foii în sănături.“ Când însă aceasta îmi trecea prin cap o lumină neasteptată. Dădu înădăun ordonanță redunădător și în dimineață următoare să găsau în sănături mela 2000 de cadavre de Tekinji. Aceasta-i descurăgă grozav și de atunci nu mi mai pricinușă mare bătăi de cap. Acum stăti, cine a fost adevaratul invățătorul dela Geok-Tepé. În dimineață următoare i-am dat crucea. St. Gheorghe.“

„Cu ocazia resboiu lui cu Turomenii Scobeleff a fost acusat de crudime în contra înimicului, ear în resboiu cu Turci. De lipsă de considerație pentru viața propriilor săi soldați. Amendouă acuările sunt juste și în același timp false. Scobeleff nu cunoștea decât scopul mijloacele, prin cari să ajungă erau indiferente, de aceea era crud și fără considerație, cînd crede că este de trebunță să oici și datea însă fiind că crudimea și brutalitatea ar fi stat în caracterul său.“

Bursa de Viena și Pesta

Din 20 Iulie n. 1882.

	Viena	/ pestă
Renta de aur ung. de 6%	119.93	119.90
Renta de aur ung. de 4%	89.05	
Rentă ung. de hârtie	87.50	87.30
Imprumutul drumurilor de ferăung.	136.20	135.5
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.60	91.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	110.50	110.75
Oblig. de stat dela drumul de fer de 1876 ale drumurilor de fer oriental ung.	96.10	96—
Obligăjumiung. de rescompărări pământului	98.75	98.25
Obligăjumiung. cu claușă de sortire	97.90	97.50
Obligăjumiung. temejană	97.25	
Obligăjumiung. temes. cu claușă de sortire	97.75	97—
Obligăjumiung. urbariale croato-slavonice	98.75	98.25
Obligăjumiung. de rescompărări pământului	99.50	—
Soldații ung. premii	95.80	97.75
Sorti de regăsirea Tisăi	129.25	121.75
Datoria de stat austriacă în hârtie	111.50	111—
Datoria de stat austriacă în argint	77.25	77.10
Renta de aur austriacă	95.15	95—
Sorti de stat de 1860	131.90	131—
Achiziția de banuri austro-ung.	829	823—
Achiziția de cred. austro-ung.	327.60	326.50
Achiziția de cred. austro-ung.	326	326.10
Llonson (pe polită de trei luni)	129.30	120.40
Scriuri, foieri și instituții	—	—
„Albina“	99.50	
Argint	—	—
Galină	5.67	5.66
Napoleon	9.95	9.95
100 mărci nemesteci	58.89	58.75

Nr. 174

[118] 3—3

EDICT.

Maria născută Nicolae Cornei din Colun; soția legitimă a lui Ioan Zaharia Constantin din Stupinile Brașovului, care de sease ane de dile pribezesc în lume, fără ubicație cunoscute și fără a se cădea deacă mai trăiesc, este prin aceasta cu scirea și învinuirea Măritului consistoriu arhiepiscopal să-și explice acest fatalism în felul lor și să creză că generalul nu poate răni și că aceasta credință să treacă până și în tabere inimicului? Urmare acestei superstiții era, că soldații săi urmău comandanțul în luptă cu o încredere cară, fără frică și încredință și ei de invulnerabilitatea lor.

„Cu soldații săi Scobeleff era, fără a

veni după popularitate, totdeauna bun și prietenos și să deosebea mai vîrstă prin grija, nu prea frequentă la generalii ruși, de bunăstarea fizică a inferiorilor săi. Atât la oficer cătă și la soldatul de rînd reconoscă întărit meritul și compensa adesea într-un chip escesiv. Mi aduc aminte, că pe seful său de stat Kuroptakin l'avansase în mai puțin de opt luni dela rangul de căpitan la cel de colonel.

„La 18 Februarie când venise la Paris

Scobeleff îmi povestise următoarea istorică: nespus de caracteristică din punctul de vedere militar. Vorbiam de campania dela Geok-Tepé și i-îl dicam că prin victoria de acolo și a creat un monument strategic și înaintea armatei germane. Scobeleff îmi răspunse:

— Victoria dela Geok-Tepé? Scii dacă

cine este în adeveră învingătorul dela Geok-

Tepé? O să vă spun. După ce închisem

această localitate și o impresurăsom cu

sănături, începuse ami merge rîu și prima

noastră ghidări infițătoare. Tekinji faceau

eșiri în mase, și se repedea, cu arma în

mână și cu toate perderile ce suferă, sus

pe valuri sănături și de acolo măcelăriu

la cel de două meci cari se găsau în ele,

ășa dară mai jos. Nu știam ce se fac contra

acestor ata-

cestui edit se se prezentează înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absență ei se va retrage și decide procesul divorțial intentat asupra-i de bărbatul ei.

Brașov, 1 Iulie, 1882.

Scuanul ppresbiteral gr. or. al tractului Brașovului I. ca for matrimonial de prima instanță.

Licitățiu minnendă.

Conform planului și preliminarului de spese de nou elaborat, și aprobată de partea Venerabilului Consistoriu diecesan Arad din ședință din 10/22 Iunie 1882 sub Nr. 1504, — se scrie concurs de licitație minnendă pentru edificarea Bisericii gr. or. romane din opidul Petriș, comitatul Arad, protopresbiteral Totvarađia, — cu prețul esclamării de 13 634 fl. 80 cr., — carea licitație va avea loc în localitatea scoalei române din Petriș la 25 Iulie (6 August) 1882 în orele ante meridiene.

Planul cu operatele lui și condițiile de licitație se pot vedea la preșidințul Comitetului parochial în Petriș. Stănd la dispositiunea comunei bisericesci 56 mi cărămidă 260 metri cubici peatră de munte în valoare de 1360 fl. v. a. în preînțătorul are se primească acest material având a se detrage prețul lui, din suma stișărată în contract.

Se avizează toti acei Domni arhitecți, care ar dori a întreprinde aceasta edificare, ca pe terminal sus indică să se prezinte la licitație, având ante de licitație a depune ca vadu 8% a prețului de strigare, care poate fi ori în bani gata, ori în paripuri de valoare, garantându-se edificarea licitației, carele vor face cel mai jos obvenitorul ofert pentru Cassa Bisericii.

Din ședința comitetului parochial înăudită în Petriș la 29 Iunie (11 iulie) 1882. [119] 2-3

Iosif Cimponeriu, Georgiu Cioșescu, preot ca președinte, notariu.

Anunciu.

Am onoare a aduce la cunoștință oricărui public că în **20 Iulie** a. c. st. n. mi-am deschis

cancelaria advocațială

în Sibiu,

piata mare Nr. 16, etagiul I.

Ioan G. de Popp,

advocat. [122] 1-3

Se primesc

la învățătorul în negozi de marfă coloniale (băcanie) un tiner român cu 2 sau 3 clase reale. Condițiile se pot afla la subscrисul în Brașov.

JUL 17 2-2

Ioan Dușoiu.

Prafurile musante lacsative din Elöpatak

conțin compoziții chimice solutie ale apelor minerale renomate din Elöpatak.

Un efect eminent ai acestei prafuri la catar de stomach, spasmuri de mișcare, lipsa de apetit, arsură în gât, umflături de ficat și splină, ingrosare ferrei, petri în fețe și galbinare la respirație grea și bătărea de inimă, gazuri în testine, boala apei, hemoroide, la afecțiuni cataraliice ale rerumchilor, a băiescilor și canalului de urină, în contra formări de nășip, la catare cronice și săngeli cătră cap și cătră piept.

Aceste prafuri intră în efect atât **sarea scumpă de Karlsbad**, că și

prafurile lui Seiditz.

Pretul unei scătuțe ce cuprinde 12 doze cu îndreptarii spre folosire cu tot **1 fl.**

Depositul general: În Brașov la apotecariul **Szava:**

in Sibiu la **F. A. Reissenberger**, comerciant. [88] 8-12